

Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У 15481/12
24.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Јелене Мишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Тијом Бошковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности Србије, Трг Николе Пашића бр. 5, кога заступа пуномоћник Зора Бјекић, адвокат из Новог Сада, Петра Драпшина бр. 30 и Марковић Александар, дипломирани правник, запослен у Савезу самосталних синдиката Србије, Београд, Трг Николе Пашића 5, против туженог Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, чији је правни следбеник Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије, ради поништаја решења број: 110-00-269/1994-02 од 15.10.2012. године, уз учешће заинтересованог лица Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности из Новог Сада, Булевар Михајла Пупина 24/1, кога заступа мр Сима Кнежевић, адвокат из Новог Сада, Лукијана Мушицког бр. 8, у предмету брисања из регистра, након усмене јавне расправе одржане дана 22.04.2015. године, у нејавној седници већа одржаној дана 24.04.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужилац да заинтересованом лицу Синдикату запослених у комунално - стамбеној делатности из Новог Сада, надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за брисање Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности Новог Сада, са седиштем у Новом Саду, Булевар Михајла Пупина бр. 24/1.

Тужбом поднетом овом суду дана 22.11.2012. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе тужилац указује да је погрешан закључак туженог органа да Синдикат запослених у комунално - стамбеној

делатности Новог Сада искључењем, односно испуњањем из чланства Синдиката запослених у комунално-стамбеној делатности Србије није престао да испуњава услове за оснивање у складу са законом, односно општим актима Синдиката, него да је наставио са својим деловањем само уз забрану коришћења и употребе имена и назива Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности, као и употребе ознака, заштитног знака и меморандума. Указује да је у provedеном поступку погрешно утврђено да у оквиру Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности Новог Сада функционишу два руководства, односно да постоји спор поводом избора и разрешења органа правног лица, који у смислу члана 23. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова спада у надлежног Вишег суда, и да исти не може бити основ за брисање Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности из регистра. Супротно наведеном, тужилац истиче да се из приложене документације, а нарочито из Одлуке 13 бр. 77/13 од 24.04.2009. године може јасно видети да се ради о два синдиката која постоје и делују у истој делатности и на истој територији као два правна лица и да се не ради о спору поводом избора и разрешења органа истог правног лица. Са наведених разлога, сматра да су испуњени услови из члана 9. Правилника о упису синдиката у регистар за остваривање траженог права, па предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Дајући одговор на наводе тужиоца да је тужени орган погрешно закључио да у конкретној правној ствари постоји спор око избора и функционисања органа синдиката, тужени орган је навео да се из образложења Одлуке 13 бр. 77/13, која се налази у списима јасно може утврдити да постоји спор око лица и органа Синдиката запослених у комунално-стамбеној делатности Нови Сад, а што потврђује и свеукупна документација у списима предмета достављеног уз одговор на тужбу. Како са наведених разлога налази да су наводи тужбе неосновани, предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу оспорава наводе тужбе, налазећи да је оспорено решење правилно и у свему на закону засновано. У наводима одговора истиче да је тужилац свој захтев у овој правној ствари темељио на одредби члана 9. став 1. тачка 3. Правилника о упису синдиката у регистар, сагласно којој одредби се синдикат брише из регистра ако престане да испуњава услове за оснивање у складу са законом, односно општим актом синдиката, а који услови нису били испуњени ни у време подношења захтева за брисање као ни до дана достављања овог одговора. Заинтересовано лице истиче да све време ради у пуном капацитету и остварује своју синдикалну функцију у области рада, па у вези са тим прилаже и Преглед предузећа која су чланови код заинтересованог лица са бројем запослених и бројем чланова. Надаље описује фазе у раду и промене у Регистру синдикалних организација, истичући да је на редовним изборима Четврта изборна конференција поново изабрала Зорана Радосављевића за председника Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности Нови Сад. Истовремено указује да је у преуди Управног суда бр. 23 У 15089/12 од 09.12.2014. године, Управни суд у истој чињеничној и правној ситуацији тужбу одбио као неосновану, прихватајући као правилно идентично правно мишљење туженог органа. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу одбије као неосновану и тужиоца обавезе да заинтересованом лицу надокнади настале трошкове управног спора, у опредељеном износу од 18.000,00 динара.

Како је одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени

гласник РС", бр. 111/09), прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, то је Управни суд дана 22.04.2015. године, одржао усмену јавну расправу у присуству пуномоћника тужиоца, пуномоћника туженог и законског заступника заинтересованог лица.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој расправи остао у свему при наводима истакнутим у тужби и тужбеном захтеву. Навео је да због сложености предмета спора и поднесака које су суду доставили тужени орган и заинтересовано лице у виду одговора на тужбу, не може да се изјасни у односу на те поднеске, с обзиром да се са садржином поднесака упознао тек на рочишту, нити је у могућности да се изјасни у вези са тим о евентуалној допуни доказног поступка. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Пуномоћник туженог органа је у речи на усменој јавној расправи изјавио да остаје у свему при наводима датим у одговору на тужбу и разлозима из оспореног решења и да других предлога у допуну доказног поступка нема. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Законски заступник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи изјавио да остаје у свему при наводима из одговора на тужбу, као и при свим наводима и изјавама датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Других предлога у допуну доказног поступка није имао, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, као и навода изнетих на одржаној усменој јавној расправи нашоо да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац туженом органу поднео захтев за брисање Синдиката запослених у комунално-стамбеној делатности Новог Сада, из Регистра Министарстава рада и социјалне политике о упису синдикалних организација и то на основу члана 9. став 1. тачка 3.) Правилника о упису синдиката у регистар ("Службени гласник РС", бр. 50/05 и 10/10), уз који је достављена и Одлука 13 број 77/13 од 24.04.2009. године; Одлука 13 број 77/12 о именовану повереника – председника Градског одбора Синдиката запослених у комунално-стамбеној делатности у Новом Саду од 24.09.2009. године и Мишљење Статутарног одбора Савеза самосталних синдиката Србије број 02-173/2 од 30.06.2012. године. Одлучујући о поднетом захтеву на основу доказа приложених уз исти, тужени орган је закључио да Синдикат запослених у комунално-стамбеној делатности Новог Сада, искључењем односно иступањем из чланства Синдиката запослених у комунално-стамбеној делатности Србије није престао да испуњава услове за оснивање у складу са законом и општим актима синдиката, већ је наставио са својим деловањем, само уз забрану коришћења и употребе имена и назива Синдиката запослених у комунално-стамбеној делатности, као и уз забрану коришћења ознака, заштитног знака и меморандума. Тужени орган је, према образложењу оспореног решења, утврдио да из приложених доказа не произлази да постоје и да делују два синдиката у истој делатности и на истој територији, као два правна лица, већ само један синдикат са очигледним

спором у функционисању синдикалних органа. Са наведених разлога су, по оцени туженог, нетачни наводи тужиоца изнети у захтеву за брисање да у оквиру Синдиката запослених у комунално-стамбеној делатности Србије делују два синдиката основана за исту делатност и територију. По налажењу туженог органа приложена документација и докази приложени уз захтев указују на постојање спора поводом избора и разрешења органа правних лица, који у смислу члана 23. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова, спада у надлежност Вишег суда и исти не може бити основ за брисање заинтересованог лица из регистра. Са напред наведених разлога, а позивајући се на одредбу члана 9. Правилника о упису синдиката у регистар тужени орган је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 238. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05...75/14), прописано је да Синдикат и удружење послодаваца стичу својство правног лица даном уписа у регистар, у складу са законом и другим прописом.

Правилно је, по оцени суда, тужени орган оспореним решењем одбио захтев тужиоца за брисање Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности Новог Сада са седиштем у Новом Саду из регистра синдиката. Суд наиме, прихвата као правилан закључак туженог органа да искључењем Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности Новог Сада из чланства Синдиката запослених у комунално - стамбеној делатности Србије, тај синдикат није престао да испуњава услове за оснивање у складу са законом, односно општим актима синдиката, већ је наставио са својим деловањем, те да је у проведеном управном поступку правилно утврђено да не постоје и да не делују два синдиката у истој делатности и на истој територији, као два правна лица, већ да се ради о једном синдикату са спором у функционисању синдикалних органа. Ово са разлога, што, и по оцени суда, приложене Одлуке 13 број 77/13 и 13 број 77/13. 1 од 24.04.2009. године не представљају доказе из којих се може несумњиво утврдити да се ради о постојању два синдиката, који постоје и делују у истој делатности и на истој територији, односно да је заинтересовано лице престало да испуњава услове за оснивање, на којој тврди тужилац заснива свој захтев. Поред наведеног, из списка предмета произлази да је заинтересовано лице, решењем Министарства за рад, борачка и социјална питања број: 110-00-269/1994-02 од 03.01.1995. године уписан у Регистар синдикалних организација под редним бројем 11826, те да у току поступка није достављен доказ да је у регистар уписан други синдикат истог или сличног назива. Стога је, по оцени Управног суда, правилан закључак туженог органа да у конкретном случају нису испуњени услови за брисање из Регистра синдиката запослених у комунално - стамбене делатности Новог Сада, прописани чланом 9. став 1. тачка 8. Правилника уписа синдиката у регистар.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је имајући у виду донету одлуку, оценио да је основан захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора те му је, на име састава одговора на тужбу од стране адвоката, досудио износ од 16.500,00 динара, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12) и одлучио као у ставу II диспозитива, применом чл. 153. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14)), који се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима. Суд није признао

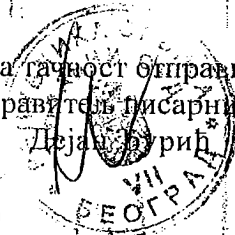
заинтересованом лицу трошкове до траженог износа од 18.000,00 динара, односно у износу од 1.500,00 динара, јер ови трошкови нису одређени према износу који адвокату припада за заступање према Адвокатској тарифи.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.04.2015. године, 17 У 15481/12

Записничар
Тија Бошковић, с.р.

Председник већа – судија
Душица Маринковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

РС/НМ

